

(6)

**TÜRKÇE: TÜRKİYE BÖLGEDE LİDER ÜLKE Mİ?
ENGLISH: IS TURKEY A LEADER IN THE REGION?**

Deniz KAÇAĞAN Necmettin oğlu *

ÖZET

Makalenin başlığından anlaşılacağı gibi, Türkiye'nin lider olduğunu veya olmadığını peşinen kabul ederek ve olayları ayıklayıp iddiamızı ispatlamakta işimize yarayanları kullanmak yerine; soru sorarak yazmaya başladık ve gerçekleşen olaylara bakarak cevap aradık. Bir ülke liderse, dünyadaki şartlara bakarak tavır almaz ve bir başka ülkenin projesinde alt yüklenici ortak olarak bulunmaz.

Her şeyden önce, lider ülke belirleyicidir. Bizzat kendi içinde ve kendi iradesiyle, dış politikada yapacaklarını önceden belirler; sonra, bunları gerçekleştirmek için, iktisadi, kültürel, askeri, diplomatik güçlerinden birini veya birkaçını kullanarak etkili olmak istediği alanda şartları zorlar. Aksi halde, yapmak istediklerini yapamayıp, zararına olan gelişmeleri de önleyemiyorsa; o ülkenin liderliğinden kesinlikle söz edilemez.

Anahtar Kelimeler: Hedef 2023, Model Ortaklık, Sivil Anayasa, Stratejik Derinlik, Stratejik İttifak, Stratejik Müttefik, Stratejik Ortaklık, Yeni Türkiye.

ABSTRACT

Instead of forejudging whether or not Turkey is a leader as understood from the title and picking those events that would prove our point we started asking questions and searched for answers looking at the events that are taking place. A leader country does not establish its stance based on the world events and does not assume the role of subcontractor in another country's project.

First and foremost, a leader country determines the policies. Within its own boundaries and with its own free will it first plans the foreign policy actions and by using one or more of its economic, cultural, military, diplomatic forces and resources throws its weight behind the conditions in the arenas it wants to be effective. One cannot speak of leadership of a country when it is powerless to get its way and unable to stop events harming it.

Keywords: Civil Constitution, Model Privity, Novel Turkey, Strategic Agreement, Strategic Depth, Strategic Privity, Strategic Unanimous, Target 2023.

* Türkolog, Trabzon/TÜRKİYE, E-ileti adresi: a.kararli@hotmail.com

GİRİŞ

Amerika'nın, önce Afganistan ardından da Irak'ı işgal etmesiyle beraber; savaşın geniş alana yayılması ve istediği sonuçlara henüz tam anlamıyla ulaşamamaları; onları yeni bir savaşa girme konusunda tereddütlü yaptı. Belirttiğimiz gerçeklerden dolayı, Libya'da önce isyancılar ayaklandırıldı; ardından, işgalci Avrupalı ortaklardan Fransa ve İngiltere devreye sokuldu...

Kuşkusuz, uygulanan gücün geniş alana paylaştırılması, beklenen sonucu doğurmayabileceği gibi, güç uygulayanın, zamanla gücünü kaybedip güç uyguladığı alana gömülebileceğini Amerika da bilmektedir. Üstelik ekonomik sıkıntılarının zirve yaptığı dönemde ve savaş giderlerini karşılayacak enerji kaynaklarına el koyma, çıkarıp işleme ve dünyaya ulaştırma gibi alt yapıyı şimdilik kuramamaları; Amerika'yı yeni arayışlara yönlendirmiştir. Bu bağlamda, kuruluş amacına aykırı olarak Yugoslavya'da ve Afganistan'da sömürgeci şekillendirmelerde kullanılan NATO'dan, Libya'da da yararlandı...

90'lı yıllarda Sovyetlerin parçalanması nedeniyle; 2000'li yıllarda güya varlığını sorgulayan NATO; ilgili hukuk ilkeleri esnekleştirilerek ve hatta gerek görülürse değiştirilerek; teröre karşı varlığını devam ettirmesi yönünde, ne olduğu matematiksel netlikte belli olmayan kararlar aldı. Üye ülkelerden birinin Türkiye olmasına rağmen; İslami terörden söz edilirken, PKK terörü nedense gündeme getirilmedi. Bu durum, NATO'daki ortakların, Türk toplumunun inancını ve bölünmesini umursamadığının açık göstergesiydi. PKK teröründe bırak Türkiye'ye yardım etmeyi, NATO'lu ortakların PKK'ya yardım ettiği değişik zamanlarda ve şekillerde tespit ediliyordu. Ama tabii lider ülkeyseviz, tüm bunların muhasebesini yapar, gerekli adımları tek başınıza atarsınız...

Suriye'nin de geleceğinin tartışıldığı günümüzde; sömürgeci AB-D, iktisadi ve iç kamuoyuna yönelik siyasi nedenlerle; ayrıca, Rusya ve Çin'le doğrudan karşı karşıya gelmek istememesi nedeniyle; Suriye'ye asker göndermeden, yeni istikrarsız bölgeler oluşturmak için, kullanabileceği yeni ortaklara ihtiyacı vardır. ABD Senatosunda Savunma Komisyonu Başkanı Carl LEVIN ve komisyonun kıdemli üyesi Senatör John McCAİN, 21 Mart 2013'de Başkan OBAMA'ya sundukları açık raporda, Suriye'de "ABD askerini savaşa sokmadan, başka ülkelerin de katkısını alarak, sınırlı bir askeri hareket imkânın elinizde olduğuna inanıyoruz." diye yazdılar.⁴⁶ Bu bilgiler öncesinde yapılan sıralı açıklamaları da değerlendirdiğimizde, nasıl sinsice kurgulanmış bir savaş oyunuyla karşı karşıya olduğumuzu fark ediyoruz...

Açıklamalar dizisi

- 1- Amerika dışişleri bakanı Hillary CLINTON: Suriye ile Türkiye arasında, sınır çatışması çıkabilir.⁴⁷
- 2- OBAMA yönetiminin, Suriye'de protestoların başladığı ilk günden bu yana, çözüm için Ankara'ya bel bağladığını öne süren analist Tony BADRAN: "Bir büyük güç olmayan" Türkiye'nin, ABD'nin vizyonunu hayata geçiremeyeceğini belirtti.⁴⁸
- 3- Adalet ve Kalkınma Partisi'nin dış politikası, İngiliz Financial Times gazetesine konu

⁴⁶ <http://www.levin.senate.gov/download/?id=00a2a062-f0b4-48b4-bc4c-f7e226c62b44>

⁴⁷ <http://www.zaman.com.tr/haber.do?haberno=1150620&title=clinton-suriye-ile-turkiye-arasinda-sinir-catismasi-cikabilir>

⁴⁸ <http://globalpublicsquare.blogs.cnn.com/2011/08/17/the-u-s-cant-trust-turkey/>

oldu. Gazetenin yazarı David GARDNER: "Komşularla sıfır sorun" siyasetinin, gerçekçilik denemesinde başarısız olduğunu savunarak, AKP'nin "Dış politikası gerçekçi değil" dedi.⁴⁹

4- 'Türkiye Suriye'de tampon bölge planlıyor' iddiası... Independent'in, Orta Doğu Muhabiri Robert FİSK: "Ankara'nın, Beşar ESAD'ın askerleri sokaklardan çekme sözünü iki kez tutmadığına inandığını belirtiyor."⁵⁰

Şimdi sormak gerekiyor: Güya teröre karşı varlığını devam ettirmesi yönünde karar alan NATO'nun; üye ülkeleri, Libya ve Suriye'de neden terör örgütlerini destekliyorlar ve uluslararası ölçekte, teröristleri meşru muhalefet olarak neden kabul ediyorlar? Sömürgeci AB-D'nin teori ve uygulamadaki bu çelişkileri, hiç de samimi ve hukuki olmadıklarını kanıtıyor. Somut gerçekleştirenlerden anlıyoruz ki, sömürgeciler tarafından terör maşaları yasal muhalefet kabul edilirken; sömürüye itiraz eden meşru devletler ve yöneticileri terörist ilan edilip bölgemiz istikrarsızlaştırılacak. Sonra da 'insani müdahale' oyunuyla, kural koyucu, denetleyici ve düzenleyici olarak, sömüreceği ülkelere çöreklenecekler. Bu organizasyon, sömürgeci AB-D'nin, bulandırılmış uluslararası hukuk, birleşmiş milletler, NATO gibi kurumların paslaşmalarıyla bölgemize yönelik dev bir sömürgecilik tezgâhıdır...

Zengin yeraltı madenleri, rahat iklim koşulları, verimli topraklar, temiz su kaynaklarına sahip olması nedeniyle ülkemiz; sömürgecilerin hedefinde olduğu gerçeğini, zekâ sorunu olmayan, kasıtsız her insanın anlayabileceği bir şeydir. Ayrıca, ülkemizin hedefte olmasının tek nedeni sahip olduğumuz zenginlikler değil; aynı zamanda coğrafi konumumuzun, ulaşımda sağladığı kolaylıktır. Bu nedenle, Türkiye bölünecekmiş; sömürgecilerle işbirliği yapanlara kukla devletleri armağan edilecekmiş; bunlar, kısa vadede kullanılan hainlere verilen havuçlardır...

1. Dünya savaşı yıllarında İngilizler, Arapları bize karşı kullandı; peki; o gün bugündür Araplar, gerçek anlamda bağımsız mı? Bugün, Suudi Arabistan, Ürdün, Katar, Lübnan neyse, gelecekte oluşacak olası kukla devletçiklerde de durum farklı olmayacak. Yani; batıya bağlı hain ailelere bölge devletçiklerinin yönetimi verilirken, o devletçiklerin insanları, açlık, sefalet, eğitimsizlik ve çatışma içinde, hiçbir zaman akli hukuka göre devlet yapılarını kuramadan yaşamlarını heba edeceklerdir. O nedenle, bölge insanını (BOP'un kapsadığı 23 ülke) bu oyuna gelmemeye; her hâl ve şartta devletini, sömürgecilere karşı savunmaya çağırıyoruz...

2009 Ekim ayında, hükümetin açılım yaptığı günlerde deniyordu ki, bölgeden geçecek enerji güzergâhı için güvenlik gerekiyormuş ve bunu da Türkiye, açılım yaparak, PKK'yı bitirerek gerçekleştirebilirmiş. Madem PKK'nın bitirilmesiyle bölgedeki enerji güzergâhı güvene kavuşacak, bunu PKK'ya açılımlarla taviz vererek değil de, PKK'yı tam bitirerek, bölgeyi ve dolayısıyla enerji güzergâhını güvenli hâle getirelim. Amerika, bölgeden geçecek enerji güzergâhının güvenliğini istiyorsa, hem bizden tavizler alarak açılım yapmamızı isterken, hem de enerji güzergâhı güvenliğine zarar verecek PKK'yı neden destekliyor? Stratejik ortak Amerika(!) Türkiye'nin tek başına ve bir bütün olarak, bölgedeki enerji güzergâhının güvenliğini sağlamasını istemiyor mu? Ya da bunu başaramayacağımızı mı düşünüyor? Enerji güzergâhının güvenliği bu kadar önemliyse, neden şimdilerde Suriye karıştırılarak bölge

⁴⁹ <http://www.kanalb.com.tr/haber.php?HaberNo=35496>

⁵⁰ <http://dunya.milliyet.com.tr/-turkiye-suriye-de-tampon-bolge-planliyor-/dunya/dunyadetay/30.05.2011/1396415/default.htm>

istikrarsızlaştırılıyor? Sakın Amerika, bölgedeki enerji güzergâhının güvenliğini bahane ederek, PKK'ya açılımlarla taviz vermemizi sağlarken; Suriye'den de bir parça kopararak, adım adım büyük kürdistanı kurdurmayı amaçlıyor olmasın. Gerçekleşen somut olayların, harcanan enerji ve zamanın başka türlü açıklaması olamaz...

7 Ağustos 2003 yılında, Amerika Ulusal Güvenlik Danışmanı olan Condoleezza RICE, Washington Post gazetesinde yazdığı makalede: “23 ülkenin, sınırlarının ve anayasalarının (rejimlerinin) değiştirileceğini” yazmıştı. Bir kere, sömürgeci ülke diplomatlarının şu özelliğini bilmemiz gerekir: “Önlem alınmasın diye, yapacaklarını söyleyerek deşifre etmezler. Çok önceden hazırlanarak, istedikleri icraatları gerçekleştirecek gerekli kişileri, gerekli yerlere yerleştirirler. Ayrıca, itiraz eden olursa, iktisadi veya kendisini bir başkasıyla değiştirmek gibi, her türlü tehdide başvururlar.” Yani, istedikleri “şey” gerçekleşmek, iş bitmek üzereyken olanın açıklamasını yaparlar. Sömürgeci diplomatlar, bizdekiler gibi, beklenti, hayal ve temennilerle konuşup desteksiz atmazlar. Sahada olan elemanlarının yapacaklarını ve gelen “somut bilgileri” bildiklerinden “olmakta” olanı konuşurlar. Ve dolayısıyla, olayın artık geri dönüşü yoktur. Dönemin Amerika Ulusal Güvenlik Danışmanı Condoleezza RICE'in makalesini, bu çerçevede değerlendirirsek olayın ciddiyeti ortaya çıkar. RICE'in, “Sınırları ve anayasası değiştirilecek 23 ülke” diye yazdığı ülkeler arasında Türkiye de vardı. Bu 23 ülkeden, bazılarının haritaları değişirken, bazılarının ise sadece anayasası değiştirilecek; bazılarının da, hem anayasası hem de haritası değiştirilecek. Acaba ülkemiz, bu üç sıralamanın hangi kategorisinde yer alıyor?

Uluslararası ilişkilerde, stratejilere, indirgemeci değil çok yönlü bakılmalıdır. Stratejiler, indirgemeci değil, önem sırasına göre öncelikle sıralanır. Bu nedenle, yukarıda sözü edilen 23 ülkenin, sadece madenleri veya coğrafi konumları dikkate alınmamalıdır. Bilmeliyiz ki, sömürgeciler buraya “her şey” için geliyor. Verimli topraklar, su, iklim, zengin yeraltı madenleri; ucuz iş gücü; ağır sanayisini geliştirmeyerek tüketime mahkûm etmek; bitki örtüsünden, kimya sanayisinde yararlanarak kendi ilaç tekellerine hammadde sağlamak; geleceğin olası büyük güçlerin (Rusya, Hindistan, Çin) ihracat-ithalat yollarını kesmek; İsrail'in güvenliği (ortak kültür tarihi olan bölge ülkelerini, birbirine yabancılaştırıp çatıştırma)... İşte bunun gibi daha belirtmediğimiz pek çok nedenle, sömürgeciler, bölgede istikrarsızlığı kalıcı ve ebedi hâle getirmek için uğraşacaklardır...

Rusya, Hindistan, Çin kadar olmasa da, bölgemizde kısmî güç olan Türkiye ve İran'ın, değişik alavere dalaverelerle işleri tamamen bitirilmek isteniyor. Ülkemizin, eğitim ve ekonomi sorunu varken ve üstelik bu sorunlarımız yurdumuzun tamamında gerçekleşirken; belli bir gruba haksızlık edilmediği, aynı işe farklı ücret uygulanmadığı ve herkesin, her işi, ehliyeti olması kaydıyla yaptığı hâlde; sanki birileri, ayrımcılığa uğramış gibi; ezilmişlikten, dışlanmışlıktan söz etmektedirler. Kardeşlik, demokrasi, birlik beraberlik projeleri diyerek, kendilerini ayrı bir adla anmaları ve hukuk düzenimizde, ayrı bir adla yer almak istemeleri bölücülük değil de nedir? Birlik-beraberlik, kardeşlik olacaksa, hukuk düzenimizde neden ayrı bir adla yer almak istiyorlar? Gerçekte sorun, birilerinin yok sayılması değil; sömürgecilerin, kendilerine yabancılaşanları, bir adla bir araya toplaması ve bunları, bölgemizi istikrarsızlaştırmada kullanmasıdır. Elbette kullanılan bazı hainlerin, bu durumun farkında olması olasıdır ve bunlar kasıtlıdır. Buna diyeceğimiz yok. Diğer bazıları da, aldıkları ters eğitim sonucu, bazı fantezilere inandırılmış olabilirler...

PKK konusunda, çift yönlü gerektirme kullanılarak, algıda “tamam bunu yaparsak kesin çözülür” beklentisi oluşturuluyor. Daha açık ifade etmemiz gerekirse: “PKK’yı bitirmek için yeni anayasa yap veya yeni anayasa yapılırsa PKK biter” çift yönlü gerektirmesine konu indirgendi. Zaten Türkiye’yi yıkmak isteyen sömürgecilerin amaçladığı buydu...

Anayasa tartışması

AKP’nin meclise sunduğu anayasa taslağı, başkanlık sistemi içermekle beraber; değiştirilmesi teklif edilemez maddeler içermiyor. Bu da gösteriyor ki, daha sonra istenilen her türlü değişikliği gerçekleştirmek için “şimdilik” bu yumuşak geçiş anayasasını toplumumuza kabul ettirme uğraşındalar...

Kuruluşa, yepyeni bir anayasa yapılırken; mutlak şekilde milletin en az 2/3’nün onayına tabi olması gereklidir. Çünkü anayasa hukukunda konsensus denilen oran budur. Ayrıca, başkanlık sistemi de yeni bir siyasi sistemdir. Devletin yapısı ve işleyişini ve erklerin kullanımını kökten değiştirdiğinden, milletin oyuyla, en az 2/3 nitelikli çoğunlukla kabulü gerekir. Çünkü anayasalar temel norm olmasının yanında üstün normlardır ve sonraki tüm yasaların hem mehası hem de meşruiyetini sağlarlar. Hiç kimse anayasadan kaynaklanmayan yetki kullanamayacağı gibi, anayasaya aykırı yasa da yapılamaz. Bu yüzdendir ki, kuruluşta hazırlanan tümüyle yeni anayasalar, toplumun, mutlaka en az 2/3 nitelikli çoğunlukla kabulünü gerektirir...

Asli-tali kurucu iktidar tartışması bir yana, milli iradenin egemen olduğu siyasi sistemlerde yeni anayasa da yapılabilir. Ama bu, temsilciler aracılığıyla yapıldığından, tümüyle yeni bir anayasa zaten olamaz. Savaş, iç savaş, büyük çaplı toplumsal karışıklık, altüst oluş ve bunalımlar sonrasında; referandumla en az 2/3 çoğunluğun istediği rejime kimse engel olamaz. Böyle geçiş dönemlerinde, önceki anayasa mülga edildiğinden, devletin ve hukukunun devamlılığında ortaya çıkacak “kesintiyle” o andaki devlet ve anayasası artık olmadığından; yeni devlet kurulana ve anayasası onaylanana kadar, her türlü eylem serbesttir. Bu eylemler, hiç bir mahkeme tarafından da yargılanamaz...

Uluslararası durum ve orta vadede olası gelişmeler

Sömürgeciler, kuklalarının tek başlarına devlet olamayacağını bildiklerinden; bunları Türkiye aracılığıyla güvence altına almak istiyorlar. Sömürgeci stratejistlerin önerileriyle, orta vadede ülkemize başkanlık düzeninde eyaletler yapısı getirilerek ve hatta buna itiraz edecek olan kamuoyunu ikna için rüşvet olarak, Irak’ın ve Suriye’nin kuzeyi Türkiye’ye bağlanması dâhi gündeme getirilebilir. Sermaye medyasında, her gün gördüğümüz hurafecilerin “ulusalcılık Türkiye’ye dar geliyor” gibi açıklamaları, bunun ön anlatımıdır. Tabii bazı hayalperestleri, Türkiye coğrafyasının büyütülmesi etkileyebilir; ancak kazın ayağı öyle değil...

AKP’nin meclise sunduğu anayasa değişikliği sonrasında; orta vadede eyaletlerin oluşmasının ardından yapılacak olası rejim değişikliğiyle başkanlık düzeninde “Kürt-Türk” federasyon yapısına geçilirse; şimdiki Türkiye Cumhuriyeti ortadan kalkmış olacağından Lozan Antlaşması da ıskartaya çıkacaktır. Yani; Lozan’a göre “kurucu Müslüman asil unsur” denilen vatandaşlarımız, birbirlerinden kopararak ayrı iki varlık hâline getirilecek. Ayrıca zaman içinde, “bölücülerin ortak dili” geliştirilerek bu topluluğa “halk” sıfatı kazandırılacak...

Şimdiki birlikçi (üniter) yapısıyla ülkemiz, en az 2 milyon haini tolere edebiliyor. Ancak; orta vadede, anadilin ve eğitimin, merkezden yerele devredilmesiyle oluşacak yapay halklar, ikili federasyon yapısına neden olur. Orta vadede öngörülen bu durumda; “Kürtler” hem hukuksal metinde yer alarak tınınmış; hem de ortak dilleri gelişmiş olacağından, daha sonraki yıllarda “artık tarihsel bir gerçek olarak” tamamen ayrı ve bağımsız bir devlet kurmak istemeleri en doğal hakları olacaktır. O zaman geldiğinde, değişik nifaklarla oluşan yapay coğrafya, ülkemize yabancılaşmış ve ayrılmak isteyenleri içine alarak ülkemizden kopacaktır. Dolayısıyla; bölgemizde 60 yıldır çevresindeki ülkelerle savaşıyor ve terörist çete olarak düşünülen İsrail, “uluslararası alanda hukuksuz, gayri meşru devlet” izleniminden kurtulmak için, kendisine hava yastığı olacak bu yapay oluşuma, karmaşa çıkarma özelliğini devredecek. Böylece İsrail rahatlayacağı gibi; savaştığı komşularını da birbirleriyle oyalayıp zayıflatacak. İsrail’e hava yastığı olacak bu yapay oluşumu önlemek için, eğitimin, tamamen merkezi ve Türkçe olmasını sağlamak kaçınılmazdır. Bu da, şimdiki birlikçi (üniter) yapıyı koruyarak, uluslararası antlaşmalar, evrensel hukuk ölçüleri ve tarih bilimine göre var olmayan Kürtlere; her ne olursa olsun asla varlık özelliği kazandırmamakla zorunludur...

Somut durum ve tarihi gerçekler

Bizler, tarihte 400 yıldan fazla yönettiğimiz değişik insan topluluklarına; ne dilimizi ne de dinimizi dayattık. Ancak; Belçika, Fransa ve pek çok batılı ülke, 100 yıldan az yönettiği insan topluluklarına, yeraltı ve yerüstü kaynaklarını sömürdükleri yetmiyormuş gibi, kendi dil ve dinlerini dayatarak yerleştirdiler. Sömürdükleri Afrika kıtasında, var olan gerçek dilleri ortadan kaldırırken; Fransızca ve İngilizceyi zorunlu dil yaptırıldılar. Biz ise, Selçuklu, Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyeti’yle toplamda bin yılda kendi vatandaşımıza, kıyı balıkçısı siyasetçiler ve ihmalkârlıklar yüzünden kendi dilimizi düzgün öğretmedik. Merkezi eğitimden kopuk vatandaşlarımız, her 100 KM doğu-batı; kuzey-güney yönünde gidildiğinde, Arapça, Farsça ve Türkçeden oluşan karma kelimelerle bozuk konuşuyor. Üstelik her şey gibi, dil de tarih içinde değişim ve hareket halinde olduğundan, bu konuştukları dilsel anlamda matematiksel yapısı olmayan “şey” her yüzyıl bir başka şekilsizliğe bürünmektedir...

Bilim insanlarına suikastlar düzenleyen, işgal ettikleri Irak’ta müzeleri yağmalayan ve belge özelliği taşıyan her türlü kültür, tarih eserlerine zarar verip yok eden sömürgecilerin, UNESCO’yla “kültürel varlıkları koruma” iddiaları çok komik ve akla aykırıdır. Geçmişte sömürgeci AB-D, gerçek dil ve kabile inançlarını yok ederken (kabile inancı deyip geçmeyin, insanlar canlılığı kutsal görüp timsah sevebilirler; bunlar bebek katili sömürgecilerden çok daha üstündürler), şimdi sömüreceği ülkelerde “kültürel varlıkları koruma” bahanesiyle, karmaşayı daha da arttırmak için UNESCO gibi kuruluşlarıyla, hayalet diller ve dinler arayışına girdiler. Sömürgeci AB-D “olmayan şeyi” aradığından, aradıklarını iddia ettikleri “şeyi” zaman içinde oluşturmayı da ihmal etmeyeceklerdir. Bu bağlamda, OBAMA’nın Türkiye Büyük Millet Meclisinde yaptığı konuşmada: “Kürtçe öğretimi ve Kürtçe yayın konusundaki yasakları kaldırdınız. Bütün dünya, Kürtçe yayın yapan yeni devlet kanalıyla verilen önemli mesajı saygıyla not etti.” demesi, hiç de rastlantı değildir...

Sömürgeciler, Hollywood senaryolarını aratmayacak şekilde düzenledikleri 11 Eylül 2001 oyunuyla: “ya bizdensiniz ya onlardan” diyerek, neredeyse kendi dışında

kalan dünyaya karşı savaş başlattılar. Teröre karşı savaş bahanesiyle, kendileri, Afganistan ve Irak'ta 2 milyondan fazla Müslüman öldürürken; teröristlerle barışmamızı, yayınladıkları raporlarla bize neden telkin ediyorlar?⁵¹

Sermaye medyasında, özgün yaratıcılıktan yoksun, ufuksuz, çapsız kişilerin; başkanlığını George FRIEDMAN'ın yaptığı Stratfor düşünce kuruluşunun yayınladığı ve 2050 yılında gerçekleşeceği söylenen haritanın "büyük Türkiye; lider Türkiye; yeni Türkiye; Türkiye bölgede yükselen güç; nüfuz alanı genişleyen Türkiye" tarzında konuşturulması, psikolojik harekâttan başka bir şey değildir. Bize göre o harita, gerçekte "istikrarsızlığın kalıcı ve ebedi olacağı" coğrafyayı göstermektedir. Bilgisiz, Kur'an'sız ve düşünmeyen Müslümanları pek seven bu sömürgeci stratejistlere sormak gerekiyor: Böyle bir haritayı şekillendireceksek, neden bunu düşünürlerimiz özne olarak öngöremiyor da; istihbaratçı mı stratejist mi ne olduğu kesin çizgilerle belli olmayan sizin gibi biri söylüyor? Sakın bunu, yukarıda belirttiğimiz "asıl amaçlarını" maskeleyerek için yayınlamış olmasınlar?

İşgal ettiği Irak'ta, 1 milyondan fazla insanı öldüren, bir o kadarını yaralayıp sakat bırakan ve mülteci konumuna düşürüp, yerinden-yurdundan çıkararak sömürgeciler; sırf çıkarları öyle gerektiriyor diye Irak'ı 3'e bölüyorlar. Örneğin, kan (ırk) dikkate alınacaksa, Araplar ve Türkler olmak üzere Irak yalnızca 2'ye bölünebilir. Çünkü uluslararası hukuk ve tarih bilimine göre "kürt" diye bir etnisite, halk, millet yoktur. Yok; hurafeler dikkate alınacaksa, Şiiiler ve Sünniler olmak üzere Irak yine 2'ye bölünmelidir. Söz konusu İslam'sa, tek dini belge Kur'an'ken ve bu İslam dininin gerçeği; illâ Müslümanları bölmek için, neden tarihteki siyasi kırılmaların ürünü olan yorumlar önemseniyor? Neden bazı yerlerde, sadece kan veya hurafeler dikkate alınırken; bazı yerlerde her ikisi birden öne çıkarılıyor? Sömürgeciler, kendi içlerinde bunu uygulamayıp, neden akli hukuka göre devlet yapılarını koruyorlar? İşin aslı şu ki: Sömürgeciler, bölgemizdeki devletlerin bir kısmını yanına bir kısmını da karşısına alarak (Suriye ve İran) sadece devletlerarasında güvensizlik değil; aynı zamanda, siyasi nedenlerle İslam'ı farklı yorumlayan gruplar arasında da aynı ayrımcı oyunu oynayarak, birbirlerine karşı mutlak nefret duymalarını amaçlamaktadır. Bu şekilde, hem aynı toplum içindeki gruplar arasında, hem de toplumlar arasında çok yönlü bölücülüğü gerçekleştirme çabasıdadırlar...

Afrika, Amerika, Asya, Avustralya gibi neredeyse dünyanın tüm kıtalarını son 500 yıldır sömüren kudurmuş Avrupalı, bize barışı kardeşliği öğretecek son kişi değildir. Biz kardeşimizi, Ahmet, Burak, Cemil, adlarıyla istediğimiz gibi severiz; sömürgeciler istiyor diye, kardeşimizi onların istediği adla sevmek zorunda değiliz. Onlar; 1960'lı yıllarda uzaya çıktıklarında bile, kendi ülkelerinde, zencilerin oturduğu evleri zencilere kiralyorlardı veya zenci dışındakilere, burada zenci oturdu diye üzülen ve iğrenerek çok ucuza veriyorlardı. Bizde, binlerce yıldır, buna benzer insanlık dışı hiçbir olay yaşanmadı. Tüm bu gerçekler bilmezlikten gelinerek; sömürgecilerin "özel etki görevlileri" ülkemizde, ezilmişlikten, dışlanmışlıktan, ayrımcılıktan, hakareten söz edebilmektedirler. Ezilenler kim? Hakarete uğrayanlar kim? AB-D, üçüncü dünya ülkelerini sömürüyor. Yine bu ülkelerde, sömürgecilerle işbirliği içinde olan iktidarlar, sırf kendi hükümet sürelerini uzatmak için, insanını eğitip üretim evleri açacağına; sömürgeci sermayenin tekelleşmesine özelleştirme aracılığıyla

⁵¹ David PHILLIPS'in, 15 Ekim 2007 tarihinde, açık kaynaklarda yayınlanan "PKK'nın Silahsızlandırılması" raporu

izin veriyor. Ezilenlerin, hakarete uğrayanların, dışlananların, yok sayılanların, aşağılananların hakları aranacaksa; sömürgeciliğe karşı olunacak ve yukarıda belirttiğim gerçekler bilinerek her türlü işgale, bölünmeye ve özelleştirmelerle dünya üzerinde tekelleşen AB-D sömürgeciliğine başkaldırarak bu hak aranır. Üçüncü dünya ülkelerinde, işsizliği, eğitimsizliği görmeden; insanların yaşadıkları bu ağır sıkıntılar yetmiyormuş gibi, bir de aralarına nifak sokup farklı adlara göre hukukî düzenleme yaparak insanları birbirinden ayırmak; ülkenizi parsellemek, sömürgecilere hizmetin dik âlâsıdır...

Diyalektik gereği, bir şeyi sevmek de ondan nefret etmek de, o var olmasa bile onu "hayali olarak" var eder. İşte güzel ülkemizde, düşünemeyenlerin, anlayamadığı gerçek budur. Hastalıklı, yabancılaşmış fantezileriyle olmayan bir şeyi "Kürt'ü" zorla var edecekler. Sömürgecilerin, dünyayı sömürerek kazandığı paralarla ve sömürsünü devamlı hâle getirmek için, bu paranın bir kısmını harcayarak kurduğu şiddet ve romantizm alt yapısı, işte böyle işe yarıyor...

Özgün Arapçada sesli harfler yazılmaz. Harekelendirme; yani sesli harflerin yazılması, daha sonraki yıllarda yer yer ve değişik şekillerde uygulanmıştır. Örneğin "Krd" yazılır "Ekrad" veya "Kurd" diye okunur. Ekrad, Arapça çoğul bir kelime olup Türkçe anlamı "Konar göçerler"dir. "Kurd" ise tekil olup Türkçe anlamı "Konar göçer" demektir. Osmanlıca, Arap alfabesiyle yazıldığından; "Krd" yazılış şekli oradan bize geçti. Sonuç olarak, "Kurd" bir etnisite, halk, millet değil; geçim yaşayış şeklidir. Nasıl ki günümüzde inşaatçı, tekstilci veya demircilere 100'lerce yıl sonra etnisite, halk, millet denemeyeceği gibi; "Konar göçer"lere de denemez. Çünkü konar göçerlik, tarihte, yaşam ihtiyaçlarından kaynaklanan geçim şeklidir ve bunlar, Arap, Fars, Türk türler...

Varım demekle var olunmaz. Var olduğunu iddia ettiğiniz "şey"in, varlığına dair belge sunarak kanıtlamak zorundasınız. Birilerini, faşistlikle, ırkçılıkla suçlarken; insanların kafasına vura vura insanları olmayan bir şeye inandırmaya çalışmak faşistliğin dik âlâsıdır. Bilge Kağan, Köl Tigin, Tonyukuk yazıtları benzeri yazıtları var mı? Tarihte, hangi devleti veya beyliği kurup yönettiler? Hiçbiri yok. Dilinin varlığını kanıtlayan tek bir tarihi kitabe yok; herhangi bir tarihi kalıntı yok; devlet yok; öyleyse tüm bu farklı alanlar aynı anda "kürt" diye bir şeyin olmadığını gösteriyor. Vardır diyen kanıt sunacak; bilim yapacağız; bilgi çağında yaşıyoruz; hayalet avcısı değiliz. Herkes, bilim dışı bu hastalıklı yabancılaşmış fantezileri bıraksın. "Kürtçe" denen dil, tarih içinde yaşadıkları toplumların merkezi eğitiminden kopuk kişilerin, dillerini (Arapça, Farsça, Türkçe) bozuk konuşmasıyla oluşan bir "şeydir". Günümüzde, devletin görevi, dillerin bozuk toplamından oluşan ve eğitimsizlerin konuştuğu "şey"i öğretmek değildir. Devletin görevi, dilini doğru öğretmektir. Ölçsüz şekillerde konuşulan şeyle, bozuk eğitim verilirse toplum bölünür. Çünkü insanlar, duygu ve düşüncelerini aynı dilde, ölçülü şekilde ifade edemediklerinden birbirlerini anlayamazlar; dolayısıyla, çok farklı seslerden ortamda oluşan gürültü kafaları karıştırır. Sonunda, iletişim kopukluğu nedeniyle, akraba olmalarına rağmen birbirlerinden ayrılırlar...

Bu gerçekleri yazanlara karşı, bazıları hemen, sömürgeci stratejistlerin kendilerine ezberlettiği şu yalanları tekrarlayacaklardır: "inkâr ve imhayla bu sorun çözülemez." Öncelikle bilinmelidir ki, biz inkârcı değiliz; çünkü olan bir şey inkâr edilirse, inkârcı olunur. Olmayan bir şey inkâr edilemez. Dilde, tarihte, hiçbir ortak varlığı bulunmayan insanları; sanki tek bir halkmış gibi bilime aykırı şekilde kabul

ettirip güya bunlar adına savaşıyor, sömürgecilerin maşası bölücü terör örgütünün icabına bakmak için, elbette imhacı olunmalıdır. Bölücülüğü imha uygulaması da, şu şekilde sıralanmalı: "önce, uluslararası desteklerden bölücüler yalıtılmalı; sonra imha edilmeli." 2002 yılına kadar ülkemiz, bölücüleri sadece imha etti; ancak; bölücüleri uluslararası destekten yalıtmadı; bu da, her imha sonrasında bölücülüğün tekrar yeşermesine neden oldu. Yani; bölücülükle, askeri alanda başarılı bir şekilde mücadele edilirken; uluslararası ittifaklar nedeniyle siyasetler, kökten kararlar uygulayamadı...

Bu bilimsel gerçekler, açık-seçik netlikte ortadayken; aklından şöyle geçiren romantikler var: "Kürt yoktur demeyeyim; ayıp olur; yanlış anlaşılır; dalga geçerler; uçuk, kaçık, deli görünürüm." İyi de, söz konusu bilimse, sömürgeci sermayeyle manipüle edilen kitleler dikkate alınmamalı; gerçek gerçektir. Kitabî gerçeği öğretmek bilim insanının görevidir. Bilimde öznel kanaatlerimiz değil, tamamen somut veriler (tarihi buluntular, kalıntılar) dikkate alınır. Bilimde, öznel bakış açısı olmaz; evrensel gerçekler olur. Yani bilimsel yöntem, önce varlığı ispatlar; sonra, bu varlığın diğer varlıklarla ilişkilerini yorumlar. Olmayan bir şeyi, bilim konuşmaz; bilim, fantezi, tahmin, zan değildir. Somut, fizikî verilerle yapılır. Toplumuma yabancılaştım, kendimi farklı hissediyorum, öyleyse farklıyım olmaz. Hastalıklı "hislere" göre devlet yapısı şekillendirilemez...

Sömürgeci stratejistlerin yaydığı propagandalara, vahiymiş gibi canhıraş sarılan hurafeciler ve bölücüler bilmelidirler ki, resmi tarih gayrı-resmi tarih olmaz. Tarih geçmişe dayalı bir belge bilimidir. Belge varsa, tarih, tarihtir; belge yoksa hiçbir şeydir. Burada, üçüncü dünya ülkelerine, sömürü saldırısı hazırlığı olduğundan; sömürgeci stratejistler, üçüncü dünya ülkelerini, kendi kendilerinden tereddüde düşürmek için bu zıvalığı ortaya attı. Güya bazı ülkeler, gerçek tarihlerini saklayıp yalan bir tarih oluşturdu. Bu iddia, son beş yüz yıldır dünyanın değişik kıtalarını sömüren, AB-D için doğrudur; ancak, sömürüye karşı haklı mücadele vermiş ve kazanmış, bizim gibi ülkeler için kesinlikle yanlıştır. Tarihinden utanıp saklayacak birileri varsa, bunlar kudurmuş sömürgecilerdir. Bizim böyle bir kompleksimiz yok...

SONUÇ

Tarihi verileri değerlendirdiğimizde, jeopolitik olarak ekvatora yaklaştıkça değişim rüzgârının hızlandığını; kutuplara gidildikçe de yavaşladığını görürüz. Bu durum; sömürgeciler tarafından, çevresindeki şekillendirilmelere oyun hamuru gibi uyarlanmaması için; ülkemizin bulunduğu konumda çok güçlü olmasını gerektirmektedir...

Sömürgeciliğin en ağır kültürel olanıdır. Kavramlar çarpıtılarak, araştırmayı sevmeyen tembel çoğunluğun akılları esir alınır. Hukuk ve siyasette demokrasinin, bireyin nerde doğduğu (bölgelilik), nasıl doğduğu (renk-cins), kimlerden doğduğu (kan-ırk) ile hiçbir ilişkisi yoktur. Çünkü birey, bunları, kendi özgür iradesiyle belirleyemez. Bilgi birikimi olan gelişmiş birey, sömürgeciler istiyor diye, kimlik tanımını irade dışı şeylerle zaten yapmaz. Demokrasi, bireyin özgür iradesine ait; bizzat kendi özgür iradesiyle belirleyip gerçekleştirebildiği, eleştiriye açık tüm olanaklardır. Demokrasinin toplumsal yönü ise, ihtiyaç duyulan alanda özel kurum oluşturup, o alan için, en ehliyetli kişinin ilgili kurum tarafından belirlenip atandığı; akla, bilgi birikimine,

ehliyete, yetkinliğe dayalı hukuk kurallarının tümüdür...

Bilgi birikiminden yoksun birilerinin yaptığı gibi; kanlı terör örgütünün temsilciliği siyaset değildir. Siyaset; hukuk, eğitim, iktisat teorilerinin toplamıdır. Bu alanlarda ayrı ayrı fakat toplamda birbiriyle uyumlu teori oluşturursunuz. Oluşturulan teori, topluma tanıtılır ve toplum tarafından onaylanırsa yetkilendirilirsiniz. Bunun için, demokrasilerde partiler; karar verme mekanizmalarını belirleyen seçim etkinliğine katılır ve çoğunluğun oylarını alan yetkilendirilmiş olur. Demokrasilerde, yetkilendirilen hükümetin de icraatlarını denetleyecek olan kurum ve işleyişler vardır. Yani; demokrasilerde hiç bir şey başıboş, keyfi olamaz! Yetkisi, makamı her ne olursa olsun; her an, her şey döngüsel denetime tabidir. Demokrasilerde, anayasaya uygunluk ve kamu yararına olduğuna dair gerekçe gösterilmeden hiçbir icraat gerçekleştirilemez. Öyle ki, hukuksuz ve kamu zararına olacağı önceden fark edilen uygulama örneği; icraata geçmeden, denetçi kişi (müfettiş) veya kurum tarafından önlenir. İşte burada, güçler ayrılığı devreye girerek; herhangi bir görevle yetkilendirilen “her” kişi veya kurum, bir başka kişi (müfettiş) veya kurumla denetlenir...

Lider ülke; kendi içinde aklî hukuk yapısıyla, bilimi, ehliyeti esas olarak vatandaşlarını yetkilendirip devleti organize ederken; dış coğrafyadaki şartları belirleyerek çevresini ve dünyayı etkiler. Daha kendi içinde, eğitim ve iktisadi sorunlarını çözemeyen ülkemiz; sırf bölgedeki coğrafi şekillendirmelere uyumlu hale getirilmek için, sanki belli bir grubun sorunu varmış gibi, yapay bir sorunu çözmeye zorlanarak anayasa değişikliği önemseniyor. “Kürt meselesi” denilen şey; 1815 Viyana Kongresi’nde doğunun paylaşılması anlamına gelen “şark meselesi”nin, güncellenmesinden başka bir şey değildir...

Lider ülke olduğu söylenen Türkiye; Yunanistan'ın 16 adamızı almasına itiraz edemiyor; kendi hava savunma düzenini kuramıyor, İran'a batının saldırısı olasılığında, İran'ın İsrail'e fırlatacağı füzeleri vurmak için Malatya/Kürecik'e NATO radarının kurulmasına izin veriyor; Suriye'yle savaşın eşiğine getirilerek, bölünme öncesi bölgede yalnızlaştırılıyor...

Bankacılık alanında, özelleştirmelerle bankalarının büyük oranda yabancılara satılması sonucunda; tüketici kredileriyle vatandaşları modern köle hâline getirilen Türkiye'nin; yine aynı şekilde, borsasının da yabancılardan elinde bulunması ve 2008'den sonra, borsada bireysel hesaplarda verginin kaldırılması; sırf sıcak para girişini sağlamak için yabancı sermayedarları memnun etmeye yöneliktir. Bugün için borsada, bireysel hesaplarda alım satım kazançlarından vergi alınmıyor.⁵² Bu gerçekler, dış ticaret açığı ve cari açıkla birleştirildiğinde; ülkemizin tam bir iktisadi sömürge olduğunu ortaya çıkarıyor.⁵³ Türkiye, dış ticarete kendi hukuki yapısını kurmayı; neredeyse hiçbir zaman giremeyeceği kesin gibi gözükten AB kapsamında Gümrük Birliği'yle, uğradığı iktisadi zararlar bir yana; AB'nin ilerleme raporlarıyla önüne koyduğu ve sadece bölücülüğe yarayan yasaları çıkarması; “lider ülke” olarak dünyanın önünde gitmediğinin; aksine AB'nin peşine takılarak bekâsını bile tehlikeye atabileceğini göstermektedir. Tabii ülkemizin, açık toplum olması nedeniyle; bölücü yayınlarda harcanmak üzere; AB'nin içeride belirleyip fonlar aktardığı kişi ve STK'lara göz yumulması da cabası...

⁵² <http://www.sabah.com.tr/Ekonomi/2012/07/25/borsayi-uzmanina-sora-buyuk-ilgi>

⁵³ <http://www.medyaplatform.com/koseyazisi-turkiye-iyi-ve-mutlu-diyenler-2405.html>

Jeopolitik bir gerçek olarak, dünyanın her noktası yalnız kendine özgü şartlar barındırır. Birindeki şartlarla diğerini yorumlamak bilim dışıdır. İngiltere'deki IRA; İspanya'daki ETA; İsrail-Filistin sorunu ve Türkiye'deki PKK'nın birbirleriyle hiçbir benzer yanı yoktur. Benzetmeyle, bilim yapılmaz; bilime konu olan nesneyi, bizzat kendi şartlarında inceleyip değerlendirmek zorunludur. Sömürgecilerin bu çarpıtmaları da, ülkemizde uygulanan psikolojik operasyonun parçalarıdır. 30 yılda 40 bin insanımızı öldürerek, toplumumuza, bıkkınlık ve yılgınlık duygularını yaşatmaya çalışan sömürgecilerin maşaları, ülkemizin milli çıkarlarını savunanları, çözümsüzlük yanlısı gibi göstererek hedef saptırmaktadır. Oysa yaşam; her varlık için sorundur ve yalnız ölümlerin sorunu olmaz.

Türkiye, varlığını devam ettirmek istiyorsa; sömürgecilerin ürettiği ve üreteceği her soruna hazır ve devamlı mücadele eder durumda olmalıdır. Evet biz; tavizler verilerek sorunların çözülmesini değil; o sorunu üretenlerle, ısrarla, aralıksız mücadele edilmesini istiyoruz. Gerçek lider ülke; yorgunluk belirtisi göstermeden mücadele eder. Hem gelecekte, PKK sorunu bitirilmiş gibi yapılsa bile; AB-D tarafından başka sorunlar başlatılacak. Yani AB-D'nin asıl hedefi; yukarıda da okuduğunuz gibi bölgede (23 ülkede), "Ebedi" istikrarsızlıktır. Bu gerçeklerden hareketle; AB-D'nin, PKK ve benzeri aparatlarıyla bölgede oluşturduğu istikrarsızlıkları ortadan kaldırıp; bölgeye kendi düzenimizi vermek istiyorsak; AB-D'yi ve tüm aparatlarını bölgeden temizlemeliyiz...

KAYNAKÇA

- <http://www.levin.senate.gov/download/?id=00a2a062-f0b4-48b4-bc4c-f7e226c62b44>
<http://www.zaman.com.tr/haber.do?haberno=1150620&title=clinton-suriye-ile-turkiye-arasinda-sinir-catismasi-cikabilir>
<http://globalpublicsquare.blogs.cnn.com/2011/08/17/the-u-s-cant-trust-turkey/>
<http://www.kanalb.com.tr/haber.php?HaberNo=35496>
<http://dunya.milliyet.com.tr/-turkiye-suriye-de-tampon-bolge-planliyor-/dunya/dunyadetay/30.05.2011/1396415/default.htm>
David PHILLIPS'in, 15 Ekim 2007 tarihinde, açık kaynaklarda yayınlanan "PKK'nın Silahsızlandırılması" raporu
<http://www.sabah.com.tr/Ekonomi/2012/07/25/borsayi-uzmanina-sora-buyuk-ilgi>
<http://www.medyaplatform.com/koseyazisi-turkiye-iyi-ve-mutlu-diyenler-2405.html>